

РЕШЕНИЕ

№ 4947

гр. София, 14.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **9520** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Л. Т. К. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] съдебен адрес [населено място], [улица] против принудителна административна мярка – поставяне на скоба, обективирана в Констативен протокол за принудително блокиране № 0129405 от 15.08.2023 г., издаден от Л. К. А. и А. П. Н. – служители на ОП „Паркинги и репатриране“ при [община], [населено място].
Според изложеното в жалбата, Л. Т. К. притежава гараж на у. „И. А.“ № 28, придобит по наследство. Твърди се, че районът е синя зона, поради което на 15.08.2023 г. не могла да паркира автомобила си в собствения си гараж, поради което спряла в района за около 5 минути, докато намери начин да достъпи гаража си. Твърди се, че е уведомила служителите, издали протокола, но въпреки това на автомобила ѝ била поставена скоба, тъй като нямала талон за домуване. Претендира се отмяна на принудителната административна мярка поради нарушение на материалния закон, нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона.
В депозирана молба с вх. № 14091/10.04.2024 г. жалбоподателката претендира разноски за внесена държавна такса.
В съдебно заседание жалбоподателката не се явява.
Ответниците – Л. К. А. и А. П. Н., не се явяват и не са представлявани. В съпроводителното писмо, с което жалбата на Л. К. е изпратена в съда, е изложено становище за нейната неоснователност.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на оспорването.

Административен съд София – град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От изложеното в жалбата, а и от приложените по делото доказателства, в това число Констативен протокол за принудително блокиране серия № 0129405/15.08.2023 г. (л.27), снимков материал (л. 31-35), схема на пътните знаци, включително вертикална сигнализация и маркировка, касаеща режима платено паркиране на улици и паркинги от обхвата на „Синя зона“ на [община], касаеща [улица](л. 56-57), се установява, че спрямо автомобила на жалбоподателката е приложена принудителна административна мярка за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 ЗДвП. Видно от констативния протокол на 15.08.2023 г. в 11.45 ч., след установено нарушение на основание чл. 26, ал. 1 от Наредба за организацията на движението и паркирането на територията на [община], е извършено принудително блокиране на ППС, паркирано на [улица], марка Пежо, с ДКН [рег.номер на МПС], за което са направени 5 бр. снимки. Принудителното блокиране е извършено със скоба № 49 от блокиращ екип Л. К. А. и А. П. Н.. След заплащане, за което е издаден касов бон № 9708 автомобилът е отблокиран. Протоколът е подписан от служителите от блокиращия екип.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи.

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена от лице, имащо правен интерес от оспорването на негативен за него административен акт. Същата е подадена в срок, поради което следва да бъде разгледана, досежно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената принудителна административна мярка е наложена от материално компетентни за това лица. Видно от чл. 27 на Наредба за организацията на движението и паркирането на територията на [община] (Наредбата), поставянето на „скоба“ може да се извършва само от звеното на Общината, определено със Заповед на Кмета на общината, на основание чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП. Видно от Заповед № 220А-2347/05.10.2022 г. (л.21) на кмета на [община], Л. К. А. и А. П. Н. са определени за длъжностни лица – служители на Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“, които да използват техническо средство за принудително задържане и блокиране – тип „скоба“ на ППС, в случаите посочени в Глава III – Принудителни мерки при неправилно паркиране; Раздел I – Блокиране на колело за неправилно паркирано ППС и Раздел II – Принудително преместване на неправилно паркирано ППС от Наредбата. По делото са приложени доказателства, че същите са служители на ОП „Паркиране и репатриране“ (л. 23-26). От това следва, че ПАМ е наложена от материално и териториално компетентни лица. Същата не страда от пороци, водещи до нейната нищожност.

При налагане на ПАМ не са допуснати нарушения на процесуалните правила, противно на изложеното в жалбата твърдение, което по същество е бланкетно заявено и не са изложени никакви конкретни аргументи, относно наличието на такива нарушения. Съгласно цитираната по-горе заповед при използване на техническо средство за принудително задържане и блокиране – тип „скоба“ се съставя констативен протокол за принудително блокиране. Такъв е съставен и подписан от

служителите на общинското предприятие. Съставени са и 5 бр. снимки.

По материалната законосъобразност на ПАМ:

Съгласно чл. 99 ал. 1 ЗДвП в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Според ал. 2 местата за паркиране по ал. 1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. В ал. 3 е посочено, че общинският съвет определя цената за паркиране на местата по ал. 1, както и условията и реда за плащането ѝ от водачите на специализираното звено на общината или на юридическото лице по чл. 14, ал. 1, т. 5 от Закона за обществените поръчки, на което е предоставено управлението на тези места, включително приема годишния инвестиционен план.

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

Въпросите за местните изисквания за ограничения, забрани, санкции и контрол, свързани със спирането, престоя и паркирането на ППС на територията на [населено място] са уредени в приетата с Решение № 14, взето с протокол № 1 от 19.01.2012 г. и изменяна и допълвана с последващи решение Наредба за организацията на движението и паркирането на територията на [община] (загл. Изм. С Решение № 350 по протокол № 19 от 22.12.2020 г.).

В чл. 26, ал. 1 от Наредбата е посочено, че ППС, което е паркирано в нарушение на правилата за паркиране в „Синя зона“, може да бъде принудително задържано, чрез използване на техническо средство тип „скоба“. В чл. 10 от наредбата е посочено, че на територията на града се определят райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране („Синя зона“) в определени часове от денонощието, от понеделник до събота включително, с изключение на обявените с нормативен акт официални национални празници, в часовия диапазон от 08.30 до 18.30 часа (ал. 1). Според ал. 2 на посочената разпоредба, за паркиране в „синя зона“ се заплаща цена в размер, определен с Наредба. Обхватът на „Синя зона“ се определя от Общинския съвет – [населено място], съгласно одобрен списък, Приложение № 1 към наредбата. Условията и реда се указват с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране, при спазване на действащите нормативни разпоредби и действащия Генерален план за организация на движението в [населено място] (ал. 3).

Между страните не е спорно, че за извършеното паркиране жалбоподателката не е заплатила дължимата цена по чл. 10, ал. 2 от Наредбата. Същата не твърди и да е извършила такова плащане. При това положение следва да се приеме, че са налице материалноправните предпоставки за блокиране на ППС, чрез техническо средство тип „скоба“.

Неотносими са твърденията и оплакванията в жалбата, че същата не е могла да паркира в гаража си, поради това, че „районът е синя зона“. По силата на нормативен акт – ЗДвП, паркирането пред гаражи е забранено (чл. 98, ал. 2, т. 2, вр. ал. 1 ЗДвП), поради което няма как наличието на „синя зона“ да попречи на паркирането в гаража ѝ. В., доказателства за собственост върху такъв гараж и местоположението му не са представени от жалбоподателката. В случай, че същата твърди, че пред гаража ѝ (ако

се приеме, че такъв е действително налице), е бил паркиран друг автомобил, който е блокирал достъпа до гаража, то следва да се спази реда за принудително преместване на автомобила. Това обстоятелство, макар и недоказано, не е в състояние да обуслови незаконосъобразност на ПАМ, доколкото не е предвидено изключение от задължението за заплащане на дължимата цена за паркиране в синя зона, при наличие на паркиран пред собствен гараж чужд автомобил.

Б. заявеното оплакване за несъответствие с целта на закона е неоснователно. ПАМ се прилагат с цел да бъдат преустановени нарушения, да бъде поправено да бъдат извършвани нови нарушения или да се възстановят причинените от нарушението вреди. В случая, при незаплащане на дължимата цена, в съответствие с целта на закона ППС е било принудително задържано, до заплащане на определената цена за паркиране в синя зона.

По изложените съображения съдът намира жалбата за неоснователна, поради което е следва да се отхвърли оспорването на наложената на г-жа К. принудителна административна мярка – поставяне на скоба, обективирана в Констативен протокол за принудително блокиране № 0129405 от 15.08.2023 г., издаден от Л. К. А. и А. П. Н. – служители на ОП „Паркинги и репатриране“ при [община], [населено място]..

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 Закона за правната помощ, вр. с чл. 143, ал. 3 АПК, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1 АПК Съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Л. Т. К. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] съдебен адрес [населено място], [улица] против принудителна административна мярка – поставяне на скоба, обективирана в Констативен протокол за принудително блокиране № 0129405 от 15.08.2023 г., издаден от Л. К. А. и А. П. Н. – служители на ОП „Паркинги и репатриране“ при [община], [населено място].

ОСЪЖДА Л. Т. К. с горните данни да заплати на Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“ [населено място] сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: